

Mængde andre Ting, men som udelukkende havde Budgettets kritiske Gennemarbejdelse til Opgave. Det vil naturligvis gøre Kontrollen saa meget effektivere og sætte Finansministeren i Stand til at gribe ind paa adskilligt flere Punkter, end nu er Tilfældet, og gøre det med adskilligt mere Virkning end nu.

Det ærede Medlem mente, at hvis Sagen blev forberedt paa den Maade, han ønskede, vilde man omtrent kunne undvære Finansudvalget. Deri tror jeg, det ærede Medlem tager afgjort fejl. Finansudvalget er for det første en Institution, som har dybe Rødder i hele vort konstitutionelle Liv, og som lige siden den Gang, da Fenger og Tscherning stod som Ledere af det, førstnævnte som dets Ordfører, har spillet en overordentlig heldbringende Rolle i vort Statsliv. Jeg tror, at naar vi gennem saa mange Aar have ført en saa sparsommelig Statshusholdning, som Tilfældet i det hele har været, skyldes det ikke mindst Folketingets Finansudvalg. Vel ved jeg, at i de senere Aar ere Tøjlerne ikke saa lidt slappede. Men hvis det ærede Medlem faar Lejlighed til personlig at sætte sig ind i Finansudvalgets Arbejde, vil han se, at dets Arbejde er meget mere omfattende, end man kan se af Finansudvalgets Betænkning. Der er t. Eks. en Mængde Statsudgifter, som hindres ved Konference mellem Finansudvalget og vedkommende Minister, Statsudgifter, om hvilke Forslag aldrig komme frem, og andre Forslag, der ikke blive saa lidt modificerede, inden de komme frem fra Ministeren, ved Forhandling med Finansudvalget. Det har den største Betydning for Ministrene at staa i stadig Rapport med en fyldig Repræsentation for dette Ting under Budgetarbejdet: hele Samlingen igennem. Jeg tror, at vi ikke paa nogen Maade kunne tænke os, at selv den omhyggeligste og grundigste Forberedelse fra Regeringens Side af Finansloven nogen Sinde kan gøre Finansudvalget overflødig. Tværtimod maa der paa dette Omraade bestandig være et intimt Samarbejde mellem Regering og Folketing.

Jeg skal saa vende mig med nogle Bemærkninger til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin). Det ærede Medlem optræder, som den højtærede Konseilspræsident allerede har gjort opmærksom paa, med overordentlig Overlegenhed — jeg skal senere komme tilbage dertil —, men det reelle Udbytte af hans Bemærkninger var, for at bruge et mildt Udtryk, overordentlig tyndt.

Han rokkede i Virkeligheden ikke paa et eneste Punkt ved de Bemærkninger, jeg har gjort til hans første Foredrag. Jeg har haft lidt Vanskelighed ved at imødegaa det ærede Medlem, idet jeg var optaget af Forhandlingerne om Statslaanet oppe i Landstinget, da det ærede Medlem talte; men jeg har dog faaet Lejlighed til nogenlunde at sætte mig ind i, hvad han sagde.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds omtalte først, at jeg med Urette havde sagt, at Virkningerne af Krisen statsfinansielt set først satte ind med fuld Kraft, efter at Toldloven var vedtagen. Jeg har imidlertid fuldkommen Ret i den Udtalelse, hvad allerede et Blik paa Indførselslisterne er tilstrækkeligt til at vise for en Række Artikler, hvor Tolden ikke har kunnet influere paa Indførselsmængden. Det var det standsede Byggeri, den hele Nedgangsperiode, som Erhvervslivet gennemgik, foranlediget blandt andet ved Børs- og Bankkrisen, og de Begivenheder, som fulgte dermed, der paavirkede Indførslen saaledes, at der kom den betydelige Mindreindtægt af Toldafgifterne. Det kan ogsaa ses paa andre Omraader, saaledes paa Indtægten af Jernbanevæsenet o. s. v. En Undersøgelse af Forholdene vil vise, at jeg har fuldkommen Ret i, at Indvirkningen paa Statens Finanser væsentlig er indtraadt efter Toldlovens Vedtagelse og til Dels efter dens Udtræden i Livet.

Saa var det ærede Medlem overordentlig lykkelig over, at jeg havde brugt et urigtigt Udtryk i min Omtale af de engelske Skattekammerbeviser. Jeg havde grebet det fejle Udtryk Treasury Bonds i Stedet for Treasury Bills. Det ærede Medlem var særdeles lykkelig over dette, besteg sit Kateder og belærte mig højtidelig om Forskellen paa Treasury Bonds og Treasury Bills. Jeg havde ikke det ærede Medlems Belæring nødvendig, og han kan naturligvis ikke faa det høje Ting til at tro, at jeg ikke skulde være bekendt med en saa elementær Ting. Det var fra min Side en simpel Griben fejl af Udtrykket og ikke andet. Men den søgte Overlegenhed, hvormed det ærede Medlem greb denne Lejlighed til at lade sit Lys skinne for Forsamlingen, er meget betegnende for hele hans Maade at føre Debatten paa.

Saa komme vi til de franske rentes. Jeg ønsker ikke at opholde mig ret meget ved denne Sag. Den er ligegyldig i reel Henseende for det Spørgsmaal, vi her behandle. Jeg kom kun ind paa en Omtale af dem i en Sidebemærkning. Da jeg i